இந்திய சோதிட இலக்கியங்களும் சோதிடர்களும்

Literatures and Astrologers of Indian Astrology

கோவி.சிவபாலன் / G.Sivapalan
முனைவர் சு.மணிமாறன் / Dr.S.Manimaran

Abstract

Astrology is one of the life skills and art in the indian civilization. Down the ages it has crossed many changes and developments. It is said that it was formulated by ancient saints. Astrologers made simple the astrological ideas in the form of poetry devised by experts many centuries ago and later these works have become books. Later these books were called Literature in Astrology. In the process of simplification no compromise was made regarding the content of the original texts. Because of this uncompromising native of the original text, indian astrology keeps its validity till date. The documentation of indian astrological works, paraphases and notes has been exemplery. The indian astrologers take thi credit.

Key Words: Indian Astrology, Astrologers, Literatures, History, Tradition

முன்னுரை

இந்திய நாகரிகத்தில் உருவான பல்வேறு வாழ்வியல் கலைகளுள் சோதிடக்கலை தனித்தன்மையுடை யது. இக்கலை தோன்றிய காலந் தொடங்கி பல்வேறு காலக் கட்டங்களில் பல்வகை மாற்றங் களை ஏற்று வளர்ந்து இன்றைய நிலையை அடைந்துள்ளது. ஏடு தோன்றா காலத்துக்கு முன்பு சோதிடக்கலையின் பரவல் செவி வழிச் செய்தியின் வாயிலாகவே நிகழ்ந்திருக்கின்றது. இந்தியர்களின் வாழ்க்கையில் ஓலைச்சுவடிகளின் அறிமுகமும் கருத்துகளை அவற்றில் பதிவு செய்யும் பழக்கமும் ஏற்பட்ட பின்னர் சோதிடம் சார்ந்த குறிப்புகள் யாவும் ஓலையேடுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டன. ஆதியில் சித்தர்களும் ஞானியர்களும் எழுதி வைத்ததாகக் கருதப்படும் சோதிடப் பாடல்கள் இன்று நூல் வடிவில் பரவலாகக் கிடைக்கின்றன. அவற் றுள் பல அன்று சூத்திர வடிவிலும் கடின மொழிநடையமைப்பைக் கொண்டும் விளங்கின. காலவோட் டத்தில் இந்திய சோதிட மரபில் பல சோதிட வல்லுநர்கள் தோன்றினர். ஆதியில் உருவாக்கப்பட்ட சோதிட விதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு காலந்தோறும்

The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. gsiva_palan@um.edu.my

The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. manimaran23@um.edu.my

மக்களின் வாழ்க்கை முறைக்கும் தேவைக்கும் ஏற்ப கடின நடையமைப்பைக் கொண்ட சோதிடச் செய்யுள்களை அவர்கள் எளிமைப்படுத்தினர். பின்னாளில் அவை நூல்களாக் கப்பட்டன; சோதிட இலக்கியம் என அழைக்கப்பட்டன.

ஆனால் இந்திய சோதிடத் தைப் பொருத்தவரை மூல நூல்களின் கடினநடை எளிமைப் படுத்தப்பட்டபோதும் மூல சோதிட விதிகளில் எத்தகைய பெரிய மாற்றங்களும் அனுமதிக்கப் பட்டதில்லை. இதன்காரணமாகவே இந்திய சோதிடம் அதன் மூலத்தன்மையை இழக்காமல் இதுநாள்வரை வாழமுடிகின்றது. மேலும் வேறெந்த சோதிட மரபுக்கும் இல்லாதச் சிறப்பாக இந்திய சோதிடத்தில் மூல நூல்களும், வழி நூல்களும், விளக்க நூல்களும் முறையாக ஆவணப்படுத்துள்ளன. இதன்வழி இந்திய சோதிடர்களால் இக்கலையை இயன்றவரை மரபுக் கெடாமல் வளர்க்கமுடிகின்றது. இவ்வாறாக மிகத்தொன்மைய கலையாக விளங்கும் சோதிடக் கலையை மூலம் கெடாமல் இன்றைய தலைமுறையும் கற்றுப் பயனுறும் வண்ணம் ஆக்கித்தந்த பெருமை சோதிட ஆசிரியர்களையே சேரும். இந்த ஆய்வு சோதிட ஆசிரியர்களையும் அவர்கள் உரு வாக்கிய இலக்கியங்களாகிய சோதிட நூல்களையும் ஆராய்ந்து ஓர் அறிமுகத்தைத் தருவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

ஆய்வு முன்னோடிகள் / Literature Review

தற்போதைய இந்த ஆய்வு க்குத் தேவையான தரவுகளைப் பெறுவதற்குச் சோதிடத்துறைச் சார்ந்த பல நூல்கள் வழிகாட்டி யுள்ளன. அவற்றுள் முதன்மையான ஆய்வு முன்னோடிகள் சிலவற்றைக் காண்போம். தி.மகாலட்சுமி 1996ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட சோதிடவியல் எனும் தலைப்பிலான நூலும், தி.மகாலட்சுமி - கோவி சிவபாலன் 2016ஆம் ஆண்டில் பதிப்பித்த, மலேசியாவில் நடை பெற்ற சோதிடவியல் இரண்டாம் மாநாட்டுக் கட்டுரை தொகுப்பான காலக்கணித ஆய்வு நூலும் இந்த ஆய்வில் சோதிடக்கலையின் வரலாறு சார்ந்த கருத்துகளைப் பெறுவதற்குப் பெரிதும் உதவின. நடேச சாஸ்திரிகள், 1998இல் வெளியிட்ட பிருஹத் ஜாதகம் என்னும் நூல் வடமொழியில் வெளிவந்த சோதிட இலக்கியங்கள் குறித்தப் பகுதியை இந்த ஆய்வில் நிறைவு செய்வதற்குத் துணை செய்தது. Müller, A. என்பவரால் 1990இல் எழுதப்பட்ட Planetary Influences on Human Behavior: Absurd for a Scientific Explanation? எனும் கட்டுரை மனிதகுலத்தின் மீது கோள்கள் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் குறித்து விவரிக்கின்றது. சோதிட நம்பிக்கையைப்பற்றிய ஒரு பொதுவான புரிதலுக்கு இத்தக வல்கள் உதவின. இதே நோக்கத்து க்கு Cajochen, Christian மற்றும் பலர் 2013இல் வெளியிட்ட Evidence that Lunar Cycle Influences Human Sleep எனும் கட்டுரை துணைசெய்தது. மு. மாதேஸ்வரன் என்பவர் 1997இல் வெளியீடு செய்த சோதிட ஆராய்ச்சித் திரட்டு (பாகம்2) எனும் நூல் தமிழ் மரபில் வந்த சோதிடர்களையும் நூல்களையும் பற்றிய பயனுள்ள கருத்துகளை முன்வைக்கின்றது. B.V. Raman, 1992இல் எழுதிய Hindu Astrology and The West எனும் நூல் பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் இந்திய சோதி டம் அடைந்து வந்துள்ள மாற்றங்களை எடுத்துரைக்கின்றது. வடமொழி மற்றும் தமிழ் மொழியில் வெளிவந்துள்ள சோதிட நூல்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள அக்குறிப்பு கள் உதவின. புலியூர் பாலுவின் 50 ஜோதிட ஆராய்ச்சி கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல் இந்த ஆய்வு தொடர்பான பரவலான தகவல்களைப்பெற வழிசெய்தது.

ஆய்வு நெறி / Methodology

இவ்வாய்வு தரப்பகுப்பாய்வு (qualitative) நெறியை அடிப்படை யாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. சமூகவியல், பண்பாடு, உளவியல் சார்ந்த துறைகளை ஆய்வு செய்வதற்கு இந்நெறி ஏற்புடையதாகும் (Sabith Marican, 2005, p.12). தரப்பகுப்பாய்வு முறையில் ஆய்வுப்பொருளின் உள்ளடக்கக் கருத்துகளின் உண்மை நிலையைக் கண்டறிய இயலும் (இராசேந்திரன் - சில்லாழி, 2017, pp.55). தரப்பகுப்பாய்வு ஆய்வு முறையானது விளக்கமுறைக்கு (interpretation) ஏதுவாகின்றது.

விளக்கமுறையின் வழி, சேகரிக்கப் படும் தரவுகள் யாவும் சூழல், கருப்பொருள், நோக்கம் ஆகிய முக்கூறுகளின் அடிப்படையில் ஆராயப்படும். தரப்பகுப்பாய்வு முறையில் நான்கு நடவடிக்கைகள் பின்பற்றப்படும் (Lawrence Neuman, *2007*, p.*122)*. அவை பின்வருமாறு அமைகின்றன. ஆராய்ச்சி ஆவணங்களை அடை யாளம் காணல் (identification and documentation), தரவுகளை ஆராய் ந்து பகுத்தாய்தல் (investigation and compartmentalization), செயல்முறை விளக்கத்துடன் பகுத்தாய்தல் (interpretation and analysis), தரவுகளை ஒருங்கிணைத்து ஆய்வின் முடிவுகளைக் காணல் (intergration and conclusion).

சோதிடம்

சோதிடம் என்பது கடந்த காலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் போன்ற பலன்களை எடுத்தியம்பும் ஒரு கலையாகும். சோதிடம் வழி, எந்தெந்தக் காரியத்தை எந்தெந்த நேரத்தில், எந்தெந்த முறைப்படி செய்ய வேண்டும்; அதனால் எவ்விதப் பலன்கள் கிட்டும் என்பதைச் சோதிடம் தெரிவிக்கிறது (ரிஷபானந்தர், 1999, ஜீ.4). பண்டைக்காலத்தில் வேள்வி, பூசை, தவம் போன்றவற்றைச் செய்ய ஏற்ற கால நேரங்களையெல்லாம் தேர்ந் தெடுப்பதற்கான சிறந்த கலையாக உதவியது சோதிடக்கலை.

சோதிடத்தின் வாயிலாக, அவரவர்கள் தங்களிடம் புதைந்து ள்ள ஆற்றலை உணர்ந்து அதற்கேற்றத் தொழில்களிலும், இதர நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட முடியும் (மேலது). மேலும், கிரகங்களின் நிலையையும் நட்சத்திரங்களின் நிலையையும் கொண்டு நாம் உலக விவகாரங்களைப் பற்றி முன் கூட்டியே அறியவும் முடியும் (கலைக்களஞ் சியம்தொகுதி *5, 1958*,p.*260)*.

இருப்பினும், சோதிடத்தின் மூலம் அனைத்தையுமே கணிக்க முடியாது. ஒருவரின் வாழ்க்கையை ஓரளவு மட்டுமே சோதிடத்தால் கணித்துக் கூற முடியும் என்னும் கருத்தும் உள்ளது. "சோதிடர்கள் கிரகங்களின் அசைவுகளைக் கொண்டு இயன்றவரை பலன்களை முன்கூட்டி அறிவிக்கிறார்கள். ஆயினும், நம்மைப் படைத்த பிரமனைத் தவிர, வேறு யாராலும் திட்டவட்டமாக இதுதான் நடக்கும் என்று கூற முடியாது" என்பார் காளிதாசர் (ராமய்யங்கார், *2000*, முன்னுரை).

சோதிடம் மனிதனுக்கு சரியாக வாழ்வதற்குரிய வழியைக் காட்டி அவனைப் பக்குவப்படுத்து கின்றது. இருள் சூழ்ந்த பாதையில் நடந்து செல்பவனுக்குச் சூரியனின் கதிரொளி பாதை காட்டுவதுபோல மனிதன் செம்மையுற வாழ்வதற்குச் சோதிடம் பாதை காட்டுகின்றது. சோதிடக்கலையை அறிந்தவர்கள் கோள்களின் நியதியை மனந் துணிந்து ஏற்றுக்கொள்வதோடு பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, தியாகம் ஆகிய நற்குண நற்செயல் களால் தன்னைப் பற்றியிருக்கும் தீவினைகளைப் போக்கிக் கொள்ள தயாராகின்றனர். மனிதன், தனக்கு வரும் நன்மைக்குரிய காலத்தை முன்னரே அறிந்து வைத்துக் கொண்டு தன் வாழ்க்கையை மேலும் வளப்படுத்திக் கொள்ளவும், துன்ப காலத்தில் மனம் துவண்டு விடாமல் தனக்கு அமைந்துள்ள வாழ்க்கையை ஏற்றுக்கொண்டு வாழவும் சோதிடக்கலை துணை புரிகின்றது. இக்கலை, இயற்கை யின் அளப்பெரும் ஆற்றலை மனிதனுக்கு உணர்த்தி, இறை வனின் திருவடியே கதியென சரணடையச் செய்கின்றது. மனிதன் துன்பங்களுக்கு ஆட்பட்டுவிடாமல் வாழ்க்கைப் பாதையைக் கடந்து வந்து மன நிம்மதி பெறுவதற்கும் இக்கலை வகை செய்கின்றது. இதன்வழி சோதிடம் என்பது மனிதனின் கருமவினைக் கணக்கை ச் சொல்லுகின்ற கலை என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவியலும்.

சோதிடரும் சோதிட நூல்களும்: ஓர் அறிமுகம் சோதிட க்கலை மக்களிடையே பரவுவதற்கு சோதிடர்கள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர். அக்கால த்தில் மன்னர்களும் கூட இக்கலையில் சிறந்து விளங் கியுள்ளனர். பண்டைய காலத்துச் சக்கரவர்த்தி கள், பேரரசர்கள், பெருநில குறுநில மன்னர்கள் எல்லாம் தமது அரசவைகளில் அரசவை சோதிடர் களை அமர்த்திக் கொண்டுள்ளனர். அவர்களின் மதியுரைப்படி அரசாட் சியைத் திறம்பட

நடத்தினர் என்ற குறிப்புகளும் நமது இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன *(மகாலட்சுமி,1996, ஜீ.19)*. போர்க் காலங்களில், கிரக நிலைகளை ஆராய்ந்து அதற்குத் தக்கபடி தமது போர் நடவடிக்கைகளை அமைத்துக் கொண்டு வெற்றி கண்டிருக் கின்றனர் அக்கால மன்னர்கள் (மேலது). மேலும், சமாதான காலங் களில், நாட்டில் சோதிடக்கலை அறிவை பரப்பு வதிலும் வளர்ப்பதிலும் ஈடுபாடு கொண்டு வளரச்செய்திருக்கின்றனர் *(புலியூர் பாலு, 1997,* p. *35)*.

சோதிடத்தைப் பொருள் ஈட்டித் தரும் தொழிலாக மட்டும் பாராமல் முழு ஆர்வத்தோடும், இறைச்சிந்தனையோடும் மேற்கொண்டுள்ளனர். சோதிடம் பார்க்க வரும் சாதகருக்குரிய பலன்களை உள்ளது உள்ளவாறே எடுத்தியம்பி வந்தனர் அக்கால சோதிடர்கள். அக்காலத்தில், சோதிடர்களின் வாக்கு பொய்யாகாது என்ற பெரும் நம்பிக்கையுடன் இந்தியர்கள் இருந்து வந்தனர். எனவேதான், சோதிடர்களைத் தீர்க்கதரிசிகள் என்று அழைத்தனர். இந்த நம்பிக்கையின் காரணமாகத்தான் சோதிடம் இன்றளவும் பேணி காக்கப்பட்டு வந்துள்ளது எனலாம்.

சோதிடக்கலை தொடங்கிய காலத்தில், சோதிட ஆசிரியர்களாக சித்தர்களும் இருடிமார்களுமே (ரிஷி) இருந்துள்ளனர். மொத்தம் 18 சித்தர்கள் இந்துக்களின் சோதிட ஆசிரியர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். இவர்களே சோதிடவியலுக்கு முதல் நூல் இயற்றினர். இவர்கள் இயற்றிய மொத்தச் சுலோகங்கள் நான்கு இலட்சத்து ஐம்பதினாயிரம் என்று ‘சாதக அலங்கார’த்தின் பாயிரம் குறிப்பிடுகிறது *(மகா லட்சுமி - சிவபாலன், 2016, ஜீ.56)*. சி.சி. இராசன் என்பவர் துருவன், சயமுனி, கர்க்கர், வியாசர், சத்தியாச்சாரியார், மணித்தர் ஆகியவர்களால் சோதிட மரபு வந்தது என்று குறிப்பிடுகின்றார் *(வாழ் வியல் களஞ்சியம் தொகுதி 9,1988,* p.*642)*.

சித்தர்களும் இருடிமார்களும் கடவுளின் அருளாலும், தங்களின் தவ வலிமையாலும் முக்காலமும் உணர்ந்தவர்களாக விளங்கினர். அவர்களே மக்களின் நல்வாழ்வு களுக்காகச் சோதிடத்தைக் கணித்துக் குறித்து வைத்திருந்தனர். இவ்வாறு இவர்கள் சோதிடத்தைப் பற்றி எழுதி வைத்திருந்த குறிப்புகள்தான் பிற்காலத்தில் பல சோதிடர்களும் சோதிட நூல்களும் உருவாவதற்குக் காரணமாக இருந் திருக்கின்றன. பழங்காலம்தொட்டே சோதிடம் தொடர்பாக பல நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன. வரலாற்றுக்கு முந்தையகாலத்தைச் சேர்ந்த வசிட்டர், கார்க்கி, பராசரர், கௌதமர், ஜெயமுனி, சுகர் போன்ற இருடிகள் பல சோதிட நூல்களை வெளியிட்டனர். பிற்காலத்தில் வராஹமிஹிராசாரியார், பட்டோத் பவர், சத்யாசாரியார், வெங்கடேசர், வைத்தியநாத தீட்சிதர் போன்றோர் முன்னவர்களின் நூல்களை அடித் தளமாகக் கொண்டு பற்பல சோதிட நூல்களை எழுதினர். பெரும்பாலான நூல்கள் சமஸ்கிருத மொழியிலேயே உள்ளன. இவ்வாறு இவர்கள் இயற்றிய நூல்கள் பல அழிந்து விட்டன. அவற்றின் சிறு பகுதிகளே கிடைத்துள்ளன. தமிழ் மொழியிலும் பல சோதிட நூல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் பல வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை; சில நூல்கள் நேரடியாக தமிழில் எழுதப்பட்டவை. வடமொழியிலு ள்ள சோதிடமூல நூல்களையும், வழி நூல்களையும், விரிவுரை நூல்களை யும் மூல நூல்களாகக் கொண்டு தமிழில் பல சோதிட நூல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இனி, வட மொழியிலும் தமிழிலும் எழுந்த சோதிட நூல்களையும் சோதிட ஆசிரியர்களையும் குறித்து விரிவாகக் காண்போம்.

தமிழ் மரபில் சோதிட ஆசிரியர்களும் நூல்களும்

தமிழில் வந்த சோதிட நூல்கள் சோதிடனுக்குரிய இலக்கணத் தையும், கடமைகளையும், பெரு மைகளையும் பலபட இயம் புகின்றன. அரசவை மட்டுமின்றி ஆலயங்களிலும் தனியாகச் சோதிடர் இருந்தனர். அவர்கள் ஆலய நிகழ்வுகளை மட்டுமே கவனிப்பர். ஆண்டுதோறும்,

அரசவையிலும் கோயில்களிலும் பஞ் சாங்கம் படிப்பது ஒரு பழக்கமாக அந்நாளில் இருந்துள்ளது (சரஸ்வதி, 1994, p.97). ஆதியில், அட்சரேகை (Latitude), தீர்க்கரேகை (Longitude) முதலியவற்றைச் சூரியனது நிழலைக் கொண்டு சோதிடரே கணித்தனர் என்பது 'ஜாதக சாகரம்' எனும் நூலினால் அறியலாகும் செய்தியாகும்(மகாலட்சுமி, 1996, p.169).

மேலும், 'சாதக அலங்காரம்' என்னும் நூல், ஊர்களின் அட்சரேகை, தீர்க்கரேகை, காலநிர்ணயம் முதலியவற்றை அறிந்திருத்தல், உத்தம குணம், பொறுமை, மனுநீதி, நூலறிவு, பெரியோர்க்கு இணக்கம் முதலியன சோதிடனுக்குரிய தகுதிகள் எனக் கூறுகிறது (மேலது). இதன்வழி, சோதிடன் என்பவன் நிரம்பிய அறிவுடையவனாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது புலனாகிறது. சோதிடர்களின் பெருமைகளை நமது இலக்கியங்கள் பலவாறாக எடுத்துக் கூறியுள்ளன.

பொதுவாக, சோதிடத்தைக் கணித்துக் கூறுபவரைச் சோதிடர் என்பர். சோதிடரைக் குறிக்க அந்நாளில் 'அறிவன்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சொல் சோதிடரைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டதைப் பின்வரும் நூற்பாவினால் அறியமுடிகிறது. "மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும் நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயம் நாவிரு வழக்கில் தாபதப் பக்கமும் பாலறி மரபில் பொருநர் கண்ணும்" (புறத்திணை.16)

இப்பாடலுக்கு, இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்னும் மூவகைக் காலத்தையும் நெறியோடு முழுமனதுடன் உணர்ந்தவர் என்றும் இல்லற வாழ்க்கையைத் துறந்து தவம் செய்யும் முனிவர் என்றும் உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரை எழுதியுள்ளார். மேலும், உரையாசிரியர் இளம்பூரணர், அறிவன் என்பது கணியனைக் குறிக்கும் என்பார் (மகாலட்சுமி, 1996, ஜீ.117). இதுவன்றி இன்னும் பல பாடல்களின் மூலம் தொல்காப்பியர் காலத்திலும் சங்ககாலத்திலும் சோதிடர்கள், அறிவன், அறிவர் என்ற சொற்களால் குறிக்கப்படுவது மட்டுமின்றி இவர்கள் முனி வர்களாகவும் இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டவர்களாகவும் இருந்தனர் என்பதும் தெரிய வருகிறது.

மேலும், 'கணி', 'கணிகள்', 'கணியன்', 'கணியான்', 'கணிவன்' என்றெல்லாம் சோதிடர்கள் அழைக் கப்பட்டுள்ளனர் (மேலது,p.120). கணி என்பதற்குச் சோதிடன் என்று செந்தமிழ் அகராதியும், சோதிடம் என்று சங்க இலக்கியப் பொருட் களஞ் சியமும் பொருள் தருகின்றன (சாரங்கபாணி, 1986, ஜீ.95)

தவிர, தமிழ் இலக்கியங்களான பெருங்காப்பியங்கள், சிறுகாப்பி யங்கள், இலக்கண நூல்கள், பக்தி இலக்கியங்கள், புராணங்கள் போன்றவை சோதிடரைக் குறிக்கக் 'கணி' என்ற சொல்லையே பரவலாகக் கையாண்டுள்ளன. கணியன் பூங்குன்றனார் என்னும் புலவர் சங்ககாலச் சோதிடர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்திருக்கின்றார் என்ற குறிப்பும் கிடைக்கப் பெறுகிறது (மகாலட்சுமி, 1996, p.121). இங்கு, கணியன் பூங்குன்றனார் என்னும் பெயரில் வரும் 'கணியன்' என்னும் சொல் அவர் ஒரு சோதிடர் என்பதனை உறுதிச்செய்கிறது.

சோதிடரைக் குறிக்கும் வகையில் 'பஞ் சவர்' என்ற சொல்லும் காப்பிய காலத்தில் நிலவி வந்திருக்கிறது. பன்னிரண்டு மாதமும் கோள்கள் நிற்கும் நிலையினை நன்கு கற்றறிந்த கணித நூல் வல்லுநர் அன்றிருந்தனர். அக்கணித நூலுக்குரிய திதி, வாரம், நாள், யோகம், கரணம் என்னும் ஐவகை உறுப்புகளின் இலக் கணங்களை அறிந்திருந்ததால், அவர்களைப் பஞ்சவர் என்றும் பண்டைத்தமிழர் அழைத்தனர் (மேலது,ஜீ.130). மேலும், ஆட்சி, உச்சம், பகை, நீச்சம், சமம் என்ற ஐந்து நிலைகளையும் நுட்பமாய் அறிந்து கூறுவதாலும் இவர்களைப் பஞ்சவர் என்று கூறுவதுமுண்டு.

இதுவன்றி, கோளர், குறிக்கோளாளர், காலக் கணிதர், அந்தணர், நிமித்தகர், நாழிகைக் கணக்கர் என்று இன்னும் பல பெயர்களாலும் சோதிடர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர் என்பது நமது இலக்கியங்கள் வழி அறியப்படும்

செய்திகளாகும் (சாரங் கபாணி, 1986, p.81). அக்காலத்தில் சோதிடர்கள் மக்களிடையே நன்மதிப்பையும் முக்கியத்துவத்தை யும் பெற்றிருந்தனர் என்பதனை இது காட்டுகிறது. கீரனூர் நடராஜன் என்பவர் தமிழில் சோதிட நூல்கள் இயற்ற காரணமாக இருந்தவர் எனலாம். கீரனூர் நடராஜன் கி.பி. 1725ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு வடமொழியி லுள்ள 'ஹோராசாரம்', 'சாராவளி', 'பராசாரியம்', 'சந்தான தீபம்', 'பிருகத் சாதகம்', 'சருவார்த்த சிந்தாமணி', 'மணிகண்ட கேரளம்', 'சம்புநாதம்' போன்ற பல கிரந்தங்களின் உட்பொருளைத் திரட்டி 'சாதக அலங்காரம்' என்ற பெயரில் விருத்தங்கள் என்னும் செய்யுள் வடிவில் வெளியிட்டுள் ளார். அவர் இயற்றிய இந்நூலுக்கு, கோவை மாவட்டம் அனுப்பப் பாளையம் திரு.ஆ.சி.ரா.முருகைய சோதிடர் விரிவுரை எழுதி 'சாதகலங்காரம்' என்ற பெயரிலேயே கி.பி.1900ஆம் ஆண்டில் வெளி யிட்டார். அது தான் தற்சமயம் தமிழ் மொழியிலுள்ள சோதிட நூல்களுக்கு எல்லாம் சிகரமாகத் திகழ்கிறது (மாதேஸ் வரன், 1997, p.170). தமிழ்ச் சோதிட நூல்களில் தலை சிறந்த நூல் 'சாதக அலங்காரம்' எனலாம்.

இதைத்தவிரச் சாதக சிந்தாமணி, குமாரசுவாமியம், நாரதர் சோதிடம், கார்க்கேயர் சோதிடம், மாணிக்கக் கணித சோதிட முருகசேகரம், நந்தி வாக்கியம், வராகர் ஓராசாத்திரம், பூர்வப் பராசரியம், அகத்தியர் காண்டம் போன்ற நூல்கள் தமிழில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

வடமொழி மரபில் சோதிட ஆசிரியர்களும் நூல்களும்

வட இந்தியர்களிடயே சோதிடக் கலை வேதகாலந்தொட்டு மிகப்பெரிய செல்வாக்கைப் பெற்று ள்ளது. தென்னிந்தியர்களோடு ஒப்பிடுகையில் வட இந்தியர்களின் சோதிட நம்பிக்கை நீண்ட நெடிய பாரம்பரியத்தைக் கொண்டது. இந்த மரபில் வந்த சோதிடர்கள், சோதிட நூல்களின் எண்ணிக்கை பெரிய தாகும். வட இந்தியாவில் சோதிட சாத்திரத்தை வகுத்து நடத்தியவர்கள், சுவாயம்புமனு, சுவாரோசிஷன்மனு, உத்தமன்மனு, தாமசமனு, ரைவதன்மனு, சாசுஷன்மனு, வைவசுதனமனு, சாவர்ணிமனு, தஷசாவர்ணிமனு, பிர்ம்மசாவர்ணிமனு, தர்மசாவர்ணி மனு, ருத்திரசாவர்ணி மனு, ரவுச்யன்மனு, பவுத்யன்மனு முதலான பதினான்கு மனுக்கள் ஆவர்(மகாலட்சுமி, 1996, p.1011).

வடமொழி சோதிட ஆசிரி யர்களுள் வராஹமிஹிராசாரியார் மிகவும் முக்கியமானவர். இவர் காலத்துக்கு முன்பே சித்தர்களும் ரிஷிகளும் சோதிடம் தொடர்பான பல நூல்களை இயற்றியுள்ளனர். அவர்கள் இயற்றிய நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வராஹ மிஹிராசாரியார் பல நூல்க ளைப் படைத்தார் (வாழ்வியல் களஞ்சியம் தொகுதி 9, 1988, p.642). இவரே சோதிட ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் முன்னோ டியாகத் திகழ்கின்றார். வராஹமிஹிராசாரியார் வான ஆராய்ச்சியிலும் சோதிடத்திலும் சிறந்தவர் ஆவார். அவர் குப்தப் பேரரசர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் கி.பி.4 அல்லது 5ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுகிறார் (லேனா தமிழ் வாணன்,1990,p.12). இருப்பி னும், அவருடைய காலத்தை வரையறுத்துக் கூறுவதில் பலர் பல கருத்துகளைக் கூறுகின்றனர். வரா ஹமிஹிராசாரியார் விக்கிரமாதித் தன் அவைக்களச் சோதிடராகவும் விளங்கியுள்ளார் என்பதனை சில ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. பிருகத் ஜாதகத்தின் 28ஆவது அத்தியாயத் தில் 9ஆவது சுலோகத்தில் அவருடைய காலம் மற்றும் சரித்திரம் போன்ற குறிப்புகள் சில கிடைக்கின்றன. அதாவது, இவருடைய தந்தை பெயர் ஆதித்யதாஸர் என்றும், அவர் பிறந்த ஊர் அவந்தீ என்றும், சூரிய மூர்த்தியிடமிருந்து அருள் பெற்றவர் என்றும் அவ்வத்தியாயத்தில் குறிப் பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், இவரு டைய காலம் சாராவளி இயற்றிய கல்யாணவர்மாவுக்கும் முன்னமே என்ற குறிப்பும் கிடைக்கிறது.

இவர் இயற்றிய நூல்கள், பிருஹத்ஜாதகம், பிருஹத்சம்ஹிதை, பிருகத் யாத்திரை, பஞ்ச

சித்தாந்தம், லகு ஜாதகம், பிருஹத் விவாக படலம் போன்றவை ஆகும். இவர், தமது 'பிருஹத்சம்ஹிதா'வில் வேறு தேசத்தாரால் மேஷம் முதல் மீனம் வரையுள்ள பன்னிரண்டு இராசிகட்கு இடப்பட்ட பெயரைத் தாமும் ஏற்றுக்கொள்வதாகக் கூறியுள்ளார் (வாழ்வியல் களஞ்சியம்தொகுதி 9, 1988, p.642). இக்கூற்றானது, வராஹ மிஹிராசாரியாரின் காலத்திற்கு முன்பே பல சோதிட நூல்கள் பிற நாட்டிலும் இருந்திருக்கின்றன என்பதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. வராஹமிஹிராசாரியாரின் நூல்களுக்கு ஸ்ரீபதிபட்டாச்சாரியார் என்பவர் விளக்கவுரை எழுத்தியுள்ளார். இது, 'சிரிபதி பத்ததி' (Sripathy System) எனப்படுகின்றது (ரிஷபானந்தர், 1999, p.13). இந்து தெய்வப் பெயர்களும் வருணப் பகுப்புகளும் சிரிபதி முறையில் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளமையால், 'இந்து முறைச் சோதிடம்' என்றும் இந்நூலுக்குப் பெயரிடப் பெற்றுள்ளது (வாழ்வியல் களஞ்சியம்தொகுதி 9, 1988, p.642).

அக்காலக்கட்டத்தில் நிறைய 'சங்கிதை' மற்றும் 'ஓரை' நூல்கள் நிறையவே வந்துள்ளன. இங்கு, சங்கிதை மற்றும் ஓரை என்ற சொல் சோதிடத்தையே குறிக்கிறது. வராஹமிஹிராசாரியாருடைய காலத்துக்குமுன் கர்கர், பராசரர், அசிதர், தேவலர், விருத்தகர்கர், கச்யபர், பிருகு, வசிஷ்டர், பிருகஸ்பதி, மநு, மயர், சாரஸ்வதர், ரிஷிபுத்திரர் போன்றவர்கள் 'சங்கிதை' மற்று 'ஓரை' நூல்கள் எழுதியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஓரை நூல்களுள் நாடி நூல்கள் என்று மற்றொரு வகையும் உண்டு. சத்யாசாரியர், சுக்ராசாரியர் முதலி யோர் சமஸ்கிருதத்தில் இவ்வகை நூல்களை இயற்றி யுள்ளனர்.

'சங்கிதை ஸ்காந்தத்'தின் ஒரு பகுதியான 'முகூர்த்த'ப் பகுதி, வராஹமிஹிராசாரியாருடைய காலம்தொட்டே அதன் முக்கியத்து வத்தை அறிந்து, தனிப் பிரிவாகப் பிரித்து, அதன் தொடர்பாக பல நூல்கள் எழுதப்பெற்றன என்று குறிப்புகள் காட்டுகின்றன. கர்ப்பா தானம் முதலிய சடங்குகளுக்கும், பிரயாணங்களுக்கும், வாங்கல், விற்றல், உழவு, அறுவடை முதலிய செயல்களுக்கும் திருமணப் பொருத் தங்களையும், சுபாசுபங்களில் விலக்க வேண்டிய காலங்களையும் முகூர்த்த நூல்கள் கூறுகின்றன. இவ்வாறு, வராஹமிஹிராசாரி யாருடைய காலத்திற்கு முன்னும், அவருடைய காலக்கட்டத்திலும் நிறைய சோதிட நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

வராஹமிஹிராசாரியாருக்குப் பின் பல சாஸ்திர விற்பன்னர்கள் தோன்றி பல நூல்களை அளித்துள்ளார்கள். அவற்றுள் பெரும்பாலானவை அவருடைய பிருகத் ஜாதகத்தையே மூல நூலாகப் பயன்படுத்தி உள்ளன. பாஸ்கராச்சார்யா, ஆரியபட்டர் போன்ற வான ஆராய்ச்சி நிபுணர்களும் சோதிடவியல் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்துள்ளனர். பூமி உருண்டை வடிவானது என்பதையும், அது தன்னைத்தானே சுற்றிக்கொண்டு சூரியனைச் சுற்றி வருவதையும் பல ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் இவர்கள் உறுதிப்படுத்தி உள்ளனர்.

குப்தப் பேரரசு காலத்தில் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் ஆரிய பட்டர், வான சாத்திர ஆராய்ச் சியில் ஈடுபட்டு, கோள்களின் நிலைகளைக் கண்ட றிந்து, உலகத்திலேயே முதன் முதலில், 'பஞ்சாங்கம் போடும்' முறையைக் கண்டறிந்து, முதல் பஞ்சாங்கத்தை வெளியிட்டார் (லேனா தமிழ்வாணன், 1990, ஜீ.12). வான சாஸ்திரம், பஞ்சாங்கம் போன்ற துறைகளுக்கு ஆரியபட்டர் ஒரு வழிகாட்டியாக இருந்ததைப் போற்றும் வண்ணம், இந்தியா பறக்கவிட்ட முதல் விண்வெளிக் கப்பலுக்கு ஆரியபட்டர் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. இவருடைய காலம் கொப்பர்னிகஸ் (Coppernicus-15th century) என்ற வானியல் நிபுணரின் காலத்திற்கு ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் என்ற கருத்தும் காணப்படுகிறது(Raman, 1992, p.244). அவருடன் கூட்டாகச் சேர்ந்து செயல்புரிந்தவர் வராஹமிஹிராச்சாரியார் என்று சொல்லப்படுகிறது (மாதேஸ்வரன், 1997, p.15). இதைத் தவிர்த்து, ஆரியபட்டர் எழுதிய 'சூரிய சித்தாந்தம்' என்கிற பழைய சாஸ்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குகையில், பிற்கால த்தில்

கண்டுப்பிடிக்கப்பட்ட பல வானாராய்ச்சி உண்மைகளைத் துல்லியமாகப் பல்லாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்பே நமது முன்னோர்கள் எடுத்துக்காட்டி யிருக்கிறார்கள் என்னும் உண்மை புலனாகின்றது.

'சாராவளி' என்ற மற்றொரு சோதிட சாஸ்திர மூலகிரந்தத்தை வட மொழியில் எழுதி வெளியிட்டவர் கல்யாணவர்மா ஆவார். கல்யாணவர்மா, கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றனர்(மேலது,p.13). பிரம்ம குப்தா மற்றும் பாஸ்கரா போன்ற வானாராய்ச்சியாளர்களும் வானவி யல் நூல்களை எழுதி யுள்ளனர் (மகாலட்சுமி, 1996, p.16).

வராஹமிஹிராசாரியார், ஆரியபட்டர் போன்றவர்களின் காலத்திற்கு முன்பே கூட பல சோதிட நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன என்பதனை மேலே கண்டோம். அதாவது, பராசர முனிவர் என்பவர் சோதிடக்கலைக்குச் சீரிய வடிவம் கொடுத்து 'பராசர ஹோரா' என்ற நூலை இயற்றினார் என்றும், இவரது காலம் 6000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்றும் குறிப்புகள் கூறுகின்றன (மேலது). மேலும், உஜ்ஜயினியை ஆண்ட விக்ரமாதித்த மாமன்னரின் அரசவையில் உள்ள காளிதாச மகாகவி, 'கலாமிர்தம்', 'சோதிட விதபரணா' போன்ற நூல்களை இயற்றினார் (சுப்பிரமணியன், 1998, ஜீ.269). அவரது காலம் கி.மு. 128 என்று கூறப்படுகிறது. விக்கிரமாதி த்தனின் காலக்கட்டத்தில் பல இந்தியச் சோதிடர்கள் பஞ்சாங்கம் கணித்தனர் என்பது தெரிகிறது. மயன், மணித்தர், சத்யாச்சாரி ஆகியோர், முதல் பதினெட்டு நூலாசிரியர் உருவாக்கித் தந்த நூல்களின் அடிப்படையில் சோதிடக் கலையைப் பற்றி எழுதினர். ஆனால், இந்நூல்கள் இன்று கிடைக்கவில்லை (வாழ்வி யல் களஞ்சியம்தொகுதி 9, 1988, ஜீ.642). அடுத்து, பராசரர், மாண்டவியர், கார்கி, பாதராயணர், யாஞ்ஞ வல்கியர் முதலிய முனிவர்களும், மந்திலர், தேவ கீர்த்தி, கனகாசாரியர், மயர், யவனர், மணித்தர், சக்தி, சத்யர், சீவசர்மா, விஷ்ணுகுப்தர், சித்தசேனர் முதலியோரும் வராஹமிஹிராசாரியார் காலத்திற்கு முன்பே ஓரை நூல்களை எழுதியிருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால், இவற்றில் சில மட்டுமே வழிநூல் உருவில் கிடைக்கின்றன. எவ்வாறாயினும், இந்தியர்களின் முதல் சோதிட நூல்கள் எது; முதல் பஞ்சாங்கம் எது என்ற குறிப்பு தெளிவுப்படுத்தப் படவில்லை.

முஸ்லிம் ஆட்சி வட இந்தியாவில் ஏற்பட்ட பின்னர் அராபியருடனும் பாரசீகருடனும் வட இந்தியர்களுக்கு தொடர்பு ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாக ஓரைப்பகுதியில் தாஜிகம் (Tajika) என்ற ஒருவகை நூல்கள் எழுதப்பெற்றன. தாஜிக நூல் வகைகள், 13ஆம் நூற்றாண்டின் பார்சி மொழி வழியாக அராபிய மொழிக்கு வந்து, அதன்பின் சமஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்க் கப்பட்டவையாகும். சாதகத்தைக் கொண்டும், குறிப்பிட்ட ஆண்டின் கிரகசாரத்தைக் கொண்டும், தனி மனிதன் அவ்வாண்டில் அடையும் பலன்களைக் கூறுவது இதன் நோக்கம் ஆகும். இம்முறை வட இந்தியாவில் மிகுதியாகக் கையாளப்பெறுகிறது.

ஆக மொத்தத்தில், தற்கால நடைமுறையில் உள்ள பல்வேறு சோதிட நூல்களுக்குகெல்லாம் கீழ்க்காணும் மூன்று நூல்களே முன்னோடியாக இருந்துள்ளன எனக் கூறலாம். அவை பின் வருமாறு:

அ) வராகமிஹிராச்சாரியார் எழுதிய பிருகத் ஜாதகம்

ஆ) கல்யாணவர்மா எழுதிய சாராவளி

இ) கீரனூர் நடராஜன் எழுதிய சாதகலங்காரம்

முடிவுரை

மேற்கண்ட ஆய்வின் வழியாக சில கருத்து முடிபுகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. வட இந்தியர்களின் சோதிட நம்பிக்கை மரபு மிகப்பழமையானது. தென்னிந் தியர்களின் சோதிட இலக்கியங்கள், வடமொழி சோதிட இலக்கியங் களை அடிப்படையாகக் கொண் டெழுந்தவையாகும். ஆதியில் சித்தர் களும் இருடிகளும் சோதிடக் கலையை உருவாக்கி அளித்தனர். கடினநடையில் இருந்த மூல

சோதிட நூல்களைப் பின்னாளில் வந்த சோதிட ஆசிரியர்கள் எளிமைப் படுத்தினர். இதனால் மூல நூல்களிலிருந்து வழிநூல்களும் விளக்க நூல்களும் நிறைய உருவாகின. முன்னாளில் வாழ்ந்த சோதிடர்கள் அறநெறி பிறழாது வாழ்ந்தனர். இந்நாளிலும் சோதிடக் கலையில் பலர் ஈடுபட்டு வருகி ன்றனர். ஆயினும் இவர்களது ஈடுபாடு பெரும்பாலும் பொருளா தாரத் தேவையைச் சார்ந்ததாகவே உள்ளது. இவர்கள் தொழில்முறைச் சோதிடர்களாகவும், பகுதி நேரச் சோதிடர்களாகவும் உள்ளனர். இவர்கள் அவ்வப்போது தங்களது அனுபவங்களை உள்ளடக் கியும், மூலசோதிட நூல்களிலுள்ள சில கூறுகளை எளிமைபடுத்தியும் சிறு சிறு நூல்களாக வெளியிட்டு வருகின்றனர். அறநெறியைக் கைக் கொண்டால் இன்றைய சோதிடர் களும் அவர்களது இலக்கியப் படைப்புகளும் மக்களிடம் மதிப்புப் பெறும்.

References

Britannica Concise Encyclopedia-Tamil Edition. (2007). (Vol.3). New Delhi: KM Thomas Pvt. Ltd.

Ganesan, B.,C. (2001). *Jothidam-Oru Vinyanak Kalaiya?.* Chennai: Sura Books (Private) Limited.

Kalaikkalanjiyam. (1958). (Vol.5) Chennai: Tamil Valaarchi Kalagam.

Lawrance W., Neuman. (2007). *Basics Of Social Research Qualitative And Quantitative Approaches.* USA: Pearson.

Lena Tamilvanan (ed.). (1990). *Kiragangal Pesukinrana*. Chennai: Manimegalaip Pirsuram.

Mahaletchumi, T. (1996). *Ilakkiyattil Sothidaam*. Chennai: Ulagat Tamilaraaychi Niruvanam.

Mahaletchumi, T. (1996). *Sothidaviyal*. Chennai: Ulagat Tamilaraaychi Niruvanam.

Mahaletchumi, T. & Sivapalan, G. (eds.). (2015). *Anaittulaga Vaniyal Marrum Sothida Manadduk Karuttaranggak Kadduraigal*. Chennai: Tamilp Panpaaddup Pathippagam.

Mahaletchumi, T. & Sivapalan,G. (eds.). (2016). *Kaalakkanitha Ayvu – Malaysiyavil Nadaaiperra Sothidaviyal irandaam Manadduk Kadduraigal*. Chennai: Tamilp Panpaaddup Pathippagam.

Matheswaran, Mu. (1997). *Sothida Araychit Tiraddu (Pagam-2)*. Koyamuttur: Vijaya Pathippagaam.

Muller, A. (1990). "Planetary Influences on Human Behavior: Absurd for a Scientific Explanation?", *Journal of Scientific Exploration*, (Vol. 4, No. 1, pp.85-104).

Nadesa Sastrigal. (1998). *Brigat Jathagam*. Chennai: Kadalaangudi Publications.

Puliyurbalu.(1997).*50 Jothidaa Araychi Kadduraigalin Toguppu*. Chennai: Bharathi Pathippagam.

Rajantheran, M & Silllalee, K. (2017). "The Deities of Sangam People Through Purananuru", *Journal of Tamil Peraivu*. (Vol. 5, pp.53-64). ISSN 2289-8379.

Ramaiyangar. (2000). *Kudumba Jothidam*. Chennai: Bharathi Pathippagam.

Raman, B.,V. (1992). *Hindu Astrology and the West*. New Delhi: UBS publishers Distributors.

Rishabananthar. (1999). *Bhogam Tarum Enkanitha Sastiram*. Chennai: Anuragam Pathippagam.

Sabitha Marican. 2005. *Kaedah Penyelidikan Sains Sosial*. Petaling Jaya: Pearson / Prentice Hall.

Saraswathy, K.,N. (1994). *Jothida Anubhava Araycchi Kadduraigal*. Chennai: Kadalaangkudi Publication.

Saminathaiyar, U.,Ve. (1957). *Pathirruppattu Mulamum Palaiya Uraiyum*. Chennai: Kabeer Acchukkudam.

Sarangabhani, Ira. (1986). *Sanga Ilakkiya Porut Kalanjiyam.* (Vol. 2). Thanjavur: Tamilppalkalaikalagam.

Shangkar, Ve. (2002). *Jothish Nyanam*. Puthuchery: Nanmolip Pathippagam.

Singaravellu Muthaliyar. (1881). *Abhitana Sinthamani*. Chennai: Asian Educational Services.

Sivathasan, Ravi. (2007). *Nadi Jothida Vilakkangal*. Tammampatti: Sri Aromira Pirasuram.

Sivachandralingam Sundara Raja. (1999). *Tamadun Dunia*. Shah Alam: Penerbitan Fajar Bakti.

Subramaaniayan, S., P. (1998). *Jothidak Kalaikkalanjiyam*. Chennai: Narmatha Pathippagam.

Tamil Lexicon. (1982). (Vol III). Madras: Macmillan India Press.

Vaalviyal Kalanjiyam. (1988). (Vol. 9). Thanjavur: Tamilppalkalaikkalagam.